

Zużyli 6.000 ton mułu i 1.300 ton przerosłów Sukces palaczy kotłowych przemysłu bawelnianego

We wrześniu palacze kotłowni zakładów podległych CZPB-Północ osiągnęli duży sukces w spalaniu węgla odpadowego. W miesiącu tym zużyto ponad 6.000 ton mułu i 1.300 ton przerosłów, zaoszczędzając znaczne ilości węgla wysokogatunkowego. Do sukcesu tego przyczyniła się m. in. wzorowa praca palaczy z Fabianich ZPB, ZPB w Ozorkowie i ZPB im. Rewolucji 1905 r.

W Fabianich ZPB zużyto 900 ton mułu i 290 ton przerosłów, w ZPB w Ozorkowie — 550 ton mułu i 240 ton przerosłów, a w ZPB im. Rewolucji 1905 r. — 250 ton mułu i 40 ton przerosłów.

Nie wszystkie jednak załogi prowadzą racjonalną gospodarkę paliwem: Np. w ZPB im. Armii Ludowej we wrześniu zużyto załadowe 51 ton mułu i 5 ton przerosłów, zaś w ZPB im. I Dywizji Kosciuszki nie spalono nawet jednej tony mułu.

Oszczędność gospodarki węglem — to obowiązek. Kierownictwa poszczególnych zakładów muszą też więcej troszczyć się o palacze, którzy poświęcają pracę mobilizacji palaczy i załóg do racjonalnej gospodarki węglem i parą. Zagadnieniami tymi winny szczególnie interesować się

społeczne komisje do spraw paliw, przed którymi stoją poważne zadania w walce o zmniejszenie zużycia węgla wysokogatunkowego.

Cenne zobowiązanie podjęli palacze kotłowni Łódzkiego Zakładu Przemysłu Włókiennego postanawiając, że w okresie jesienno-zimowym będą systematycznie zużywać 55 proc. mułu węglowego, a tylko 45 proc. innych gatunków węgla.

Kotłownia Łódzkiego Zakładu Przemysłu Włókiennego zaoszczędzi w tym roku 1.622 ton węgla wartości 40.750 zł.

Czternastu palaczy ŁZPW, którzy podjęli powyższe zobowiązanie, wyzywa do współzawodnictwa w spalaniu mułu w okresie zimowym załogi wszystkich kotłowni przemysłu włókiennego.

Młodzież województwa łódzkiego staje do czynu na cześć II Zjazdu ZMP Wielka manifestacja w Łowiczu

W miastach i gminach naszego województwa odbywają się wielkie zgromadzenia młodzieży, na których ZMP-owcy z zakładów pracy, spółdzielni produkcyjnych, PGR i szkół meldują o swym czynie, podjętym na cześć II Zjazdu ZMP.

Depesze z życzeniami z okazji Dnia Wojska Polskiego

Depesza pierwszego zastępcy przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, Ministra Obrony ZSRR, Marszałka Związku Radzieckiego Nikołaja A. Bulganina.

DO
Wiceprezesa Rady Ministrów
Ministra Obrony Narodowej
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Marszałka Polski —
towarzysza Konstantego ROKOSSOWSKIEGO
WARSZAWA

Szanowny Towarzyszu Ministrze, proszę przyjąć moje serdeczne pozdrowienia z okazji obchodu Dnia Wojska Polskiego. Życzę największych sukcesów w dziele umocnienia siły bojowej Wojska Polskiego.

BULGANIN

DO
Wiceprezesa Rady Ministrów
Ministra Obrony Narodowej
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Marszałka Polski —
towarzysza Konstantego ROKOSSOWSKIEGO
WARSZAWA

Z okazji Dnia Wojska Polskiego przesyłam Wam oraz oficerom i żołnierzom Wojska Polskiego gorące braterskie pozdrowienia w imieniu własnym oraz w imieniu oficerów i żołnierzy Chińskiej Armii Ludowo-Wyzwoleńczej.

Życzę bohaterstwu Wojsku Polskiemu — wiernemu obrońcy niezawisłości, bezpieczeństwa i pokoju swojej ojczyzny — wielkich sukcesów w opanowaniu najbardziej produkcyjnej radzieckiej wiedzy wojskowej, w umocnieniu zdolności obronnej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz sukcesów w dziele obrony pokoju w Europie i na całym świecie.

Minister Obrony
Chińskiej Republiki Ludowej
PENG TEH-HUAI

Rząd radziecki przekazał Bułgarskiej Republice Ludowej udziały w mieszanych spółkach radziecko-bułgarskich

MOSKWA, 12. 10.

Rząd Związku Radzieckiego i rząd Bułgarskiej Republiki Ludowej omówiły ostatnio działalność radziecko-bułgarskich spółek mieszanych, utworzonych przed kilku laty na zasadzie paritetu w celu rozwoju odpowiednich dziedzin przemysłu i transportu Bułgarii.

W toku działalności spółek, obie strony dokonały wielkich inwestycji, przy czym Związek Radziecki wniósł do spółek nowoczesny sprzęt techniczny i niezbędne materiały. W wyniku inwestycji oraz realizacji kroków uzgodnionych między stronami znacznie wzrosła zdolność produkcyjna i ogólny poziom techniczny przedsiębiorstw należących do spółek. Do rozwoju działalno-

ści spółek przyczyniła się również pomoc techniczna udzielana przez organizację radziecką w drodze przekazywania dokumentacji technicznej oraz przydzielania specjalistów do pracy w przedsiębiorstwach spółek.

Wobec wykonania przez spółki postawionych przed nimi zadań, rządy obu krajów doszły do porozumienia w sprawie przekazania Bułgarskiej Republice Ludowej udziału w tych spółkach. W myśl tego porozumienia 9 października 1954 roku podpisano w Sofii umowę o sprzedaży i przekazaniu Bułgarskiej Republice Ludowej udziału w mieszanych spółkach radziecko-bułgarskich. Umowa przewiduje, że Bułgaria będzie spłacać przekazany jej udział radziecki przez szereg lat na ulgowych warunkach. Przekazanie Bułgarskiej Republice Ludowej udziału w spółkach mieszanych jest wyrazem przyjaznych stosunków między Związkiem Radzieckim a Bułgarską Republiką Ludową i przyczyni się do dalszego umocnienia przyjaźni i współpracy między obu krajami.

Zaprzeczenie agencji TASS

Agencja TASS ogłosiła następujące zaprzeczenie: Agencja Reuters podała przed kilku dniami oświadczenie szefa sztabu kanadyjskiej marynarki wojennej, wiceadmirała Mainguy. W oświadczeniu tym wiceadmirał Mainguy twierdził, że „w ciągu ostatnich 18 miesięcy” rzekomo napływają nieustannie wiadomości o działaniach radzieckich łodzi podwodnych w pobliżu wybrzeży Kanady na Oceanie Spokojnym i na Oceanie Atlantycznym.

Agencja Reutersa podkreśla, że wiceadmirał Mainguy w oświadczeniu swym powołuje się na informacje otrzymane od pewnej wysoko postawionej osoby z amerykańskiej marynarki wojennej.

Agencja TASS upoważniona jest do stwierdzenia, że powyższe informacje na temat radzieckich łodzi podwodnych są całkowicie zmyślone.

Zebrania wyborcze gromadzkich komitetów Frontu Narodowego

Przy budowie hotelu „Gigant” u zbiegu ulic Wspólnej i Kruczej w Warszawie trójka murarska w składzie: Władysław Szadkowski oraz dwie pod-ręczne Regina Kowalczyk i Halina Mic zobowiązała się do uświetnienia II Zjazdu ZMP postawiając w ciągu 5 godzin pracy 16 m sześć muru, tj. wykonać 624 proc. normy.

Zobowiązanie wykonano.

NA ZDJĘCIU: trójka murarska przy realizacji zobowiązania.

CAF — fot. Baranowski.

Prezydent Pieck przyjął delegację ChRL

Prezydent NRD, Wilhelm Pieck, przyjął 11 bm. szefa delegacji rządowej Chińskiej Republiki Ludowej, przybyłej na obchody 5-lecia Niemieckiej Republiki Demokratycznej — wicepremiera Rady Państwa ChRL Cze Jia oraz członków delegacji: wiceprezesa Akademii Nauk ChRL Czu Ke-cziana i ambasadora ChRL w NRD Czu Peng-faia.

Sprostowanie

dotyczące składu nowowybranej egzekutywy
Komitetu Wojewódzkiego PZPR

Do podanego w numerze wczorajszym naszego pisma składu nowowybranej egzekutywy KW zakradły się nieścisłości, wobec czego podajemy skład egzekutywy ponownie.

Nowowybrany Komitet Wojewódzki PZPR na pierwszym swym posiedzeniu wybrał egzekutywę KW w następującym składzie: tow. Boleśław Broniarczyk, Roman Bukowski, Henryk Goczek, Józef Krajewski, Henryk Malinowski, Marian Miśkiewicz, Franciszek Nadera, Kazimierz Piechyna, Mikołaj Stanczyk, Józef Stępień, Jerzy Suwart, Michalina Tatarkówna, Bronisław Wawrzyniak.

Wystawa precyzyjnego sprzętu produkcji czechosłowackiej otwarta w Warszawie

Dnia 12 bm. w auli Politechniki Warszawskiej otwarta została wystawa obrazująca poważne osiągnięcia czechosłowackiej techniki w dziedzinie produkcji różnorodnych urządzeń i aparatów precyzyjnych. Na wystawie znajduje się m. in. nowoczesny sprzęt medyczny, precyzyjne aparaty pomiarowe, odbiorniki radiowe i telewizyjne itp.

Otwarcia wystawy dokonał sekretarz ambasady CSR w Warszawie — Frantiszek Szebor, któremu towarzyszyli członkowie ambasady.

Wystawa otwarta będzie do 24 bm.

Duże zainteresowanie wywołuje dział medyczny. Zgromadzone tu liczne najbardziej nowoczesne aparaty rentgenowskie do diagnostyki i terapii, uniwersalne urządzenia gabinetów dentystycznych, urządzenia do przetaczania krwi, żelazne płuchy stosowane przy paraliżu płuc, zestawy niektórych precyzyjnych urządzeń chirurgicznych, urządzenia do stosowania narkozy i wielu innych zabiegów lekarskich.

Dużym zainteresowaniem zwiędających cieszyły się także demonstracje na wystawie odbiorniki radiowe i telewizyjne, odznaczające się nowoczesną konstrukcją i estetycznym wyglądem zewnętrznym.

Wszystkie zebrane na wy-

ZE ŚWIATA

PREZYDENT JUGOSŁAWII
PRZYJĄŁ AMBASADORA ZSRR

W dniu 11 października prezydent Jugosławii Tito przyjął ambasadora ZSRR w Belgradzie W. A. Walkowa. Rozmowa trwała 30 minut.

8. MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH IRANU SKAZANY NA KARĘ ŚMIERCI

8. minister spraw zagranicznych w rządzie Mossadika — Hossein Fatemi, skazany został przez trybunał wojskowy na karę śmierci. Fatemi założył aparaty do tego wyroku.

WZMOCNIENIE PRZYGOTOWAŃ WOJENNYCH W SYRII

Stany Zjednoczone po zawarciu układu o utworzeniu bloku wojskowego w Azji południowo-wschodniej, wzmogły presję w celu forsowania przygotowań wojennych.

Dowodem tego jest oświadczenie złożone w parlamencie dnia 23 września przez naczelnego dowódcę armii Syrii gen. Tanarata, który stwierdził, że zaczęły już napływać transporty broni amerykańskiej dla wojsk syryjskich, marynarki i lotnictwa wojskowego.

STRAK W PORCIE LONDŹSKIM

Strajk dokadów i stocznicowców londyńskich rozszerzył się na największy o 25 lat strajk stocznicowców i robotników portowych. Bliżej 1000 robotników przystąpiło do strajku.

Wszystkie próby pracowniczych przywrócić związków zawodowych, którzy usiłowali nakłonić robotników do podjęcia pracy, spłyły na niczym.

Ogólnokrajowy Zjazd Łągarsko-Melioracyjny

XXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie odbędą się w lipcu 1955 r.

W lipcu 1955 r. zorganizowane zostaną XXIV Międzynarodowe Targi Poznańskie.

Targi ukażą dorobek osiągnięty gospodarczym ubiegłego 10-lecia Polski Ludowej, a także stają się okazją do dalszego rozwoju naszego eksportu i do podjęcia rozmów o wzajemnej wymianie handlowej i pomnożenia kierunków eksportu.

Do udziału w targach zaproszone zostały: ZSRR, Chińska Republika Ludowa, wszystkie kraje demokracji ludowej oraz inne kraje, z którymi Polska Rzeczpospolita Ludowa utrzymuje stosunki handlowe. Stworzy to możliwość dalszego pogłębiania wymiany handlowej i współpracy gospodarczej z tymi krajami.

Na stanowisku pełnomocnika rządu do spraw XXIV Międzynarodowych Targów Poznańskich powołany został minister Handlu Zagranicznego Konstancja Dąbrowski.

Podpisanie 4 porozumień vietnamsko — francuskich

Jak donosi Vietnamńska Agencja Prasowa, przedstawiciele rządu Vietnamskiej Republiki Demokratycznej podpisali cztery umowy z przedstawicielami rządu francuskiego.

Pierwsza umowa dotyczy ruchu pociągów między Hanoi a Haifongiem, które to miasto będzie do maja 1955 r. zajęte przez wojsko Unii Francuskiej.

Druga umowa reguluje sprawę dostaw prądu elektrycznego z Hanoi do Haifongu.

Tercia umowa reguluje sprawę pracy i wynagrodzeń i techników francuskich w zakładach przemysłowych i w zakładach wytwarzania publicznej w Hanoi.

Czwarta umowa dotyczy działalności Instytutu Pasteura w Hanoi.

10 tys. ton koksu wyprodukowała już I bateria w hucie im. Lenina

Załoga I baterii koksowniczej świątelnia ostatnio niecodziennie jubileusz. Wyprodukowała tu 10-tysięczną tonę koksu, która została przekazana załodze wielkiego pieca nr 1 huty im. Lenina.

Uzyskanie w krótkim okresie po uruchomieniu poważnej zdolności eksploatacyjnej jest wynikiem bezustankowego wykonania robót budowlano-montażowych przy I baterii.

Plenum KC Węgierskiej Partii Pracujących

BUDAPEST, 12. 10.

Dziennik „Szabad Nep” donosi, że w dniach 1—3 października odbyło się plenum Komitetu Centralnego Węgierskiej Partii Pracujących.

Po dyskusji Komitet Centralny jednomyślnie zatwierdził sprawozdanie i uchwały rezolucji, dotyczącej omawianych zagadnień. Sprawozdanie wytycza najważniejsze zadania dalszego umocnienia jednostki partii w realizacji polityki ekonomicznej na nowym etapie.

Drugim punktem porządku dziennego było zagadnienie kolegielnego kierownictwa Komitetu Centralnego partii.

Po dyskusji Komitet Centralny jednomyślnie zatwierdził sprawozdanie i uchwały rezolucji, dotyczącej omawianych zagadnień. Sprawozdanie wytycza najważniejsze zadania dalszego umocnienia jednostki partii w realizacji polityki ekonomicznej na nowym etapie.

Przed głosowaniem reprezentanci poszczególnych ugrupowań składali oświadczenia, w których przedstawiali swoje stanowiska. Deputowani komunistyczni głosowali przeciwko wnioskowi Aubry, ponieważ uchwały londyńskie a nie próbują remilitaryzacji Niemiec zachodnich oraz przyjęcie ich do agresywnych ugrupowań.

W imieniu MRP (partia katolicka) przemawiał Piliński, który ogłosił, że deputowani MRP powstrzymają się od głosowania, ponieważ uchwały londyńskie nie zawierają niezbędnego gwarancji przeciwko odrodzeniu niezależnej armii zachodnio-niemieckiej.

Deputowany postępowy Pierre Cot ostro potępił uchwały konferencji londyńskiej. Powiedział on, że „jeśli nawet Mendes-France otrzymał większość w parlamencie, to nie powinien jednak przeceniać znaczenia tego faktu”.

Premier Mendes-France otrzymał wotum zaufania większością 350 głosów, przeciwko 113.

Należy podkreślić, że do udziału w głosowaniu powstrzymało się około 180 deputowanych, tj. prawie 25 proc. członków Zgromadzenia Narodowego.

Należy podkreślić, że do udziału w głosowaniu powstrzymało się około 180 deputowanych, tj. prawie 25 proc. członków Zgromadzenia Narodowego.

Należy podkreślić, że do udziału w głosowaniu powstrzymało się około 180 deputowanych, tj. prawie 25 proc. członków Zgromadzenia Narodowego.

Należy podkreślić, że do udziału w głosowaniu powstrzymało się około 180 deputowanych, tj. prawie 25 proc. członków Zgromadzenia Narodowego.

Należy podkreślić, że do udziału w głosowaniu powstrzymało się około 180 deputowanych, tj. prawie 25 proc. członków Zgromadzenia Narodowego.

Należy podkreślić, że do udziału w głosowaniu powstrzymało się około 180 deputowanych, tj. prawie 25 proc. członków Zgromadzenia Narodowego.

Należy podkreślić, że do udziału w głosowaniu powstrzymało się około 180 deputowanych, tj. prawie 25 proc. członków Zgromadzenia Narodowego.

Młodzież województwa łódzkiego staje do czynu na cześć II Zjazdu ZMP Wielka manifestacja w Łowiczu

W miastach i gminach naszego województwa odbywają się wielkie zgromadzenia młodzieży, na których ZMP-owcy z zakładów pracy, spółdzielni produkcyjnych, PGR i szkół meldują o swym czynie, podjętym na cześć II Zjazdu ZMP.

W tych dniach około 2.000 młodzieży robotniczej i wiejskiej zebrało się na wielkim wietu w Łowiczu. Do młodzieży przemówił przewodniczący ZP ZMP — tow. Tadeusz Stasiak.

„II Zjazd ZMP — powiedział m. in. tow. Stasiak — młodzież naszego powiatu wita wzmocnionym wysiłkiem produkcyjnym w mieście i na wsi, dając tym samym wyraz bezgranicznej miłości do partii i do państwa”.

Nie milknącymi oklaskami witała młodzież łowicką wystąpienia przedstawicieli poszczególnych zakładów pracy, szkół i instytucji, którzy zgłaszali podjęte przez młodzież zobowiązania. Oto jeden z meldunków:

„My, młodzież ZMP-owska i nie zorganizowana Państwowego Liceum Pedagogicznego w Łowiczu z wielką radością przyjęliśmy wiadomość o zwołaniu II Zjazdu ZMP. Przysięgając do wielkiego czynu przedzjazdowego zobowiązujemy się:

— przepracować 800 roboczogodzin przy wykopkach w PGR Czerniew i Walewie oraz w spółdzielni produkcyjnej w Wyborowie,

— wykonać 150 pomocy naukowych, w tym 5 silników elektrycznych, 5 galwanoskopów, 50 pomocy geometrycznych oraz elektryczną tabliczkę mnożenia. Pomocę te przekazujemy uczniom Szkoły Cwiczeń w Łowiczu oraz szkołom wiejskim w Bobrownikach i Dąbkowicach,

— 10 zespołów artystycznych wystąpić do kół wiejskich ZMP oraz gromad naszego powiatu z występami artystycznymi,

— cały aktyw liceum wzmocnić czynny udział w pracach związanych z wyborami do rad narodowych”.

Podobne zgromadzenia młodzieży odbyły się w gminach Sionków i Szydłów w pow. piotrkowskim.

Wszystkich kółach ZMP-owskich naszego województwa odbywają się w dalszym ciągu przedzjazdowe zebrania, na których wybierani są delegaci na powiatowe konferencje ZMP. Konferencje te dokonują oceny dotychczasowej pracy organizacji w realizacji uchwał II Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR oraz wybiorą delegatów na II Zjazd ZMP.

Podobne zgromadzenia młodzieży odbyły się w gminach Sionków i Szydłów w pow. piotrkowskim.

Wszystkich kółach ZMP-owskich naszego województwa odbywają się w dalszym ciągu przedzjazdowe zebrania, na których wybierani są delegaci na powiatowe konferencje ZMP. Konferencje te dokonują oceny dotychczasowej pracy organizacji w realizacji uchwał II Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR oraz wybiorą delegatów na II Zjazd ZMP.

Podobne zgromadzenia młodzieży odbyły się w gminach Sionków i Szydłów w pow. piotrkowskim.

Wszystkich kółach ZMP-owskich naszego województwa odbywają się w dalszym ciągu przedzjazdowe zebrania, na których wybierani są delegaci na powiatowe konferencje ZMP. Konferencje te dokonują oceny dotychczasowej pracy organizacji w realizacji uchwał II Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR oraz wybiorą delegatów na II Zjazd ZMP.

Podobne zgromadzenia młodzieży odbyły się w gminach Sionków i Szydłów w pow. piotrkowskim.

Wszystkich kółach ZMP-owskich naszego województwa odbywają się w dalszym ciągu przedzjazdowe zebrania, na których wybierani są delegaci na powiatowe konferencje ZMP. Konferencje te dokonują oceny dotychczasowej pracy organizacji w realizacji uchwał II Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR oraz wybiorą delegatów na II Zjazd ZMP.

Podobne zgromadzenia młodzieży odbyły się w gminach Sionków i Szydłów w pow. piotrkowskim.

Wszystkich kółach ZMP-owskich naszego województwa odbywają się w dalszym ciągu przedzjazdowe zebrania, na których wybierani są delegaci na powiatowe konferencje ZMP. Konferencje te dokonują oceny dotychczasowej pracy organizacji w realizacji uchwał II Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR oraz wybiorą delegatów na II Zjazd ZMP.

Podobne zgromadzenia młodzieży odbyły się w gminach Sionków i Szydłów w pow. piotrkowskim.

Wszystkich kółach ZMP-owskich naszego województwa odbywają się w dalszym ciągu przedzjazdowe zebrania, na których wybierani są delegaci na powiatowe konferencje ZMP. Konferencje te dokonują oceny dotychczasowej pracy organizacji w realizacji uchwał II Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR oraz wybiorą delegatów na II Zjazd ZMP.

Podobne zgromadzenia młodzieży odbyły się w gminach Sionków i Szydłów w pow. piotrkowskim.

Wszystkich kółach ZMP-owskich naszego województwa odbywają się w dalszym ciągu przedzjazdowe zebrania, na których wybierani są delegaci na powiatowe konferencje ZMP. Konferencje te dokonują oceny dotychczasowej pracy organizacji w realizacji uchwał II Zjazdu partii i II Plenum KC PZPR oraz wybiorą delegatów na II Zjazd ZMP.

Komunikat o rokowaniach radziecko-chińskich

Jak podawaliśmy wczoraj, agencja TASS ogłosiła komunikat o rokowaniach radziecko-chińskich. Dziś podaliśmy w całości wspólną deklarację rządu ZSRR i rządu Chińskiej Republiki Ludowej.

Wspólna deklaracja rządu Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i rządu Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie stosunków radziecko-chińskich i sytuacji międzynarodowej

Rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i rząd Chińskiej Republiki Ludowej stwierdzają istnienie całkowitej jednolitości poglądów zarówno w dziedzinie rozwijającej się wszechstronnej współpracy między oboma państwami, jak i w sprawach sytuacji międzynarodowej.

W ciągu ubiegłych pięciu lat, po historycznym zwycięstwie narodu chińskiego i po utworzeniu Chińskiej Republiki Ludowej, między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową ułożyły się stosunki oparte na ścisłej współpracy i całkowitej zgodzie z układem o przyjaźni, sojuszu i pomocy wzajemnej z 14 lutego 1950 r. U podstaw tego układu leży szczerze dążenie narodu chińskiego i narodu radzieckiego do udzielania sobie wzajemnej pomocy, do popierania postępu gospodarczego i kulturalnego obu krajów, do dalszego utrwalenia i pogłębienia braterskiej przyjaźni między nimi, a tym samym — przyczyniania się do utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie i na całym świecie, zgodnie z celami i zasadami Narodów Zjednoczonych.

Doświadczenie wykazało, że wielką siłą żywotną współpracy, jaka nawiązała się między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową, jest niezawodna ostoja pokoju i bezpieczeństwa na Dalekim Wschodzie oraz doniosły czynnik zapewnienia pokoju powszechnego.

Rząd Związku Radzieckiego i rząd Chińskiej Republiki Ludowej oświadczają, że przyjaźne stosunki między ZSRR a Chinami stanowią podstawę dalszej ścisłej współpracy między oboma państwami, zgodnie z zasadami równości, wzajemnych korzyści oraz wzajemnego poszanowania suwerenności państwowej i integralności terytorialnej.

Oba rządy są jednomyślnie w swym dążeniu do tego, by również nadal uczestniczyć we wszystkich akcjach międzynarodowych zmierzających do utrwalenia pokoju, i będą kontynuowały się nawzajem z każdym razem, gdy wyłonią się problemy dotyczące wspólnych interesów Związku Radzieckiego i Chińskiej Republiki Ludowej, w celu uzgodnienia swej działalności dla zapewnienia bezpieczeństwa obu państw oraz utrzymania pokoju na Dalekim Wschodzie i na całym świecie.

Konferencja genewska, która doprowadziła do położenia kresu działaniom wojennym w Indochinach i która umożliwiła uregulowanie sytuacji w Indochinach zgodnie ze słusznymi interesami narodów tej strefy, dowiodła, jak doniosłe znaczenie ma dla sprawy pokoju udział w omawianiu pilnych problemów międzynarodowych wszystkich wielkich mocarstw, na które Karta NZ nakłada główną odpowiedzialność za utrzymanie pokoju między narodami. Konferencja genewska dowiodła także, że polityka kół rządzących USA, które przeszkadzały Chińskiej Republice Ludowej w zajęciu przysługujących jej terenów, była polityką, która odpowiadała żywotnym interesom wszystkich narodów, w tym — żywotnym interesom narodów Azji, których bezpieczeństwo i pomyślność mogą być zagrożone tylko na podstawie wspólnych wysiłków obu państw w obronie pokoju.

Wspólna deklaracja rządu ZSRR i rządu Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie stosunków z Japonią

Po zakończeniu drugiej wojny światowej Japonia, zgodnie z układem poczdamskim, miała uzyskać całkowitą niezależność narodową, stworzyć swe instytucje demokratyczne, rozwinąć swą samodzielną gospodarkę pokojową i kulturę narodową.

Jednakże USA, jako główne mocarstwo okupacyjne w Japonii, na którym spoczywała zadanie odpowiedzialności za wykonanie uchwał poczdamskich, brutalnie pogwałciły te postanowienia i, depcząc interesy narodu japońskiego, narzuciły Japonii „traktat pokojowy” z San Francisco oraz inne układy, sprzeczne ze wspomnianymi wyżej porozumieniami.

Po upływie 9 lat od zakończenia wojny, Japonia nie uzyskała niezależności i w całym ciągu znajduje się w sytuacji kraju na wprost okupowanego. Terytorium jej pokryte jest licznymi amerykańskimi bazami wojskowymi, założonymi w celach, nie mających nic wspólnego z utrzymaniem pokoju i z zapewnieniem pokojowego niezależnego rozwoju Japonii. Przemysł i finanse Japonii zostały uzależnione od amerykańskich zasobów wojennych. Japonia jest skreplona w dziedzinie handlu zagranicznego, co odbiło się katastrofalnie na jej gospodarce, a przede wszystkim na pokojowych gależach przemysłu.

Wszystko to stanowi obraz

go jej miejsca w ONZ — jest pozbawiona wszelkich podstaw.

Zarówno ta polityka, jak i bezpośrednie akty agresji dokonane przez Stany Zjednoczone przeciwko Chińskiej Republice Ludowej, a zwłaszcza trwająca w dalszym ciągu okupacja przez Stany Zjednoczone części terytorium Chińskiej Republiki Ludowej — wyspy Tajwan, jak również pomoc wojskowa i finansowa udzielana wrogiej dla narodu chińskiego klicie Ciang Kajsze — nie dają się pogodzić z zadaniami zapewnienia pokoju na Dalekim Wschodzie i zmniejszenia napięcia w stosunkach międzynarodowych.

Oba rządy uważają, że nie jest normalna sytuacja, w której Korea pozostaje nadal krajem podzielonym na dwie części wbrew naturalnym dążeniom narodu koreańskiego do zjednoczenia w ramach jednolitego, pokojowego, demokratycznego państwa koreańskiego.

Stwierdzając, że jednym z ważnych zadań, którego rozwiązanie miałyby wielkie znaczenie dla umocnienia pokoju na Dalekim Wschodzie — jest zjednoczenie Korei, oba rządy uważają, że konieczne jest zwołanie w najbliższej przyszłości konferencji w sprawie koreańskiej z licznym udziałem zainteresowanych państw.

Związek Radziecki i Chińska Republika Ludowa potępiają zdecydowanie fakt utworzenia agresywnego bloku militarne w Azji południowo-wschodniej, ponieważ blokowi temu przyswajają imperialistyczne cele jego inicjatorów, wymierzone przede wszystkim przeciwko bezpieczeństwu i niezawisłości krajów Azji, jak również przeciwko interesom pokoju w strefie Azji i Oceanu Spokojnego.

Oba rządy uważają za konieczne zadeklarować, że Związek Radziecki i Chińska Republika Ludowa będą nadal operować swe stosunki z krajami Azji i strefy Oceanu Spokojnego, jak również z innymi państwami, na podstawie ścisłego przestrzegania zasad wzajemnego poszanowania suwerenności i integralności terytorialnej, wzajemnej nieagresji, wzajemnej nieingerencji do spraw wewnętrznych, równości i wzajemnych korzyści, pokojowego współistnienia — co otwiera szerokie możliwości rozwoju owocnej współpracy międzynarodowej.

Oba rządy są głęboko przekonane, że polityka taka odpowiada żywotnym interesom wszystkich narodów, w tym — żywotnym interesom narodów Azji, których bezpieczeństwo i pomyślność mogą być zagrożone tylko na podstawie wspólnych wysiłków obu państw w obronie pokoju.

Rząd Radziecki i rząd Chińskiej Republiki Ludowej ze swej strony wszystkimi siłami dążyć będą do tego, by współdziałać w uregulowaniu nie rozwiązanych problemów międzynarodowych, w tym również problemów dotyczących Azji.

Oba rządy są głęboko przekonane, że polityka taka odpowiada żywotnym interesom wszystkich narodów, w tym — żywotnym interesom narodów Azji, których bezpieczeństwo i pomyślność mogą być zagrożone tylko na podstawie wspólnych wysiłków obu państw w obronie pokoju.

Rząd Związku Radzieckiego i Chińskiej Republiki Ludowej w swojej polityce wobec Japonii opierają się na zasadzie pokojowego współistnienia państw niezależnie od ich ustroju społecznego, w przekonaniu, że odpowiada to żywotnym interesom wszystkich państw.

narodów. Wypowiadają się o nie za rozwijaniem szerokiego stosunków handlowych z Japonią na wzajemnie korzystnych warunkach, za nawiązaniem ścisłych kontaktów kulturalnych z Japonią.

Wyrażają one również gotowość podjęcia kroków w celu normalizacji swych stosunków z Japonią i oświadczają, że Japonia może liczyć na całkowite poparcie w swym dążeniu do nawiązania stosunków politycznych i gospodarczych z ZSRR i ChRL, oraz że wszelkie kroki ze strony Japonii zmierzające do zapewnienia warunków jej pokojowego i niezależnego rozwoju również spotkają się z całkowitym poparciem.

Radziecko-chiński komunikat o wycofaniu radzieckich oddziałów wojskowych ze wspólnie użytkowanej chińskiej wojskowej bazy morskiej Port-Arthur oraz o przejściu tej bazy do całkowitej dyspozycji chińskiej

Biorąc pod uwagę zmianę sytuacji międzynarodowej na Dalekim Wschodzie w związku z przerwaniem wojny w Korei i z przywróceniem pokoju w Indochinach oraz uwzględniając umocnienie zdolności obronnej Chińskiej Republiki Ludowej, rząd Związku Radzieckiego i rząd Chińskiej Republiki Ludowej, w myśl ustalonych i coraz bardziej umacnianych się stosunków przyjaźni i współpracy między oboma państwami, zawarli porozumienie przewidujące, że wycofują się radzieckie oddziały wojskowe ze wspólnie użytkowanej morskiej bazy wojskowej Port-Arthur, a obiekty zbudowane w tej strefie przekazują się nieodpłatnie rządowi Chińskiej Republiki Ludowej.

Obie strony uzgodniły, że kroki, związane z wycofaniem radzieckich oddziałów wojskowych i z przekazaniem obiektów w rejonie morskiej bazy wojskowej Port-Arthur rządowi Chińskiej Republiki Ludowej, zostaną dokonane przez wspólną radziecko-chińską komisję wojskową w Port-Arthurze utworzoną zgodnie z układem z 14 lutego 1950 r.

Wycofanie wojsk radzieckich i przekazanie obiektów rządowi ChRL w strefie morskiej bazy wojskowej Port-Arthur zostaną zakończone do 31 maja 1955 r.

Radziecko-chiński komunikat o przekazaniu Chińskiej Republice Ludowej udziału radzieckiego w spółkach mieszanych

W latach 1950 i 1951 utworzone zostały na podstawie porozumienia między rządem radzieckim i rządem chińskim cztery mieszane radziecko-chińskie spółki na zasadzie parytetu:

- spółka dla wydobywania metali kolorowych i rzadkich w prowincji Sinczan w Chińskiej Republice Ludowej;
- spółka dla wydobywania i destylacji ropy naftowej w prowincji Sinczan w Chińskiej Republice Ludowej;
- spółka dla budowy i remontów statków w mieście Dalny;
- spółka dla organizowania i eksploatacji cywilnych linii lotniczych.

Był to okres, gdy młoda Chińska Republika Ludowa stała wobec zadania odbudowy gospodarki narodowej.

Utworzenie radziecko-chińskich spółek umożliwiło uruchomienie w ciągu krótkiego czasu przedsiębiorstw należących do tych spółek, istotne rozszerzenie ich potencjału produkcyjnego oraz podniesienie ogólnego poziomu technicznego przez wykorzystanie produkcyjnych radzieckich doświadczeń w dziedzinie budownictwa gospodarczego. W ten sposób mieszane spółki odegrały pozytywną rolę w rozwoju gospodarki i w rozwoju ekonomicznej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Komunikat radziecko-chiński o podpisaniu porozumienia w sprawie współpracy naukowo-technicznej

W Moskwie i Pekinie odbyły się między rządem ZSRR i Chińską Republiką Ludową rozmowy w sprawie radziecko-chińskiej współpracy naukowo-technicznej. Rozmowy, które toczyły się w atmosferze przyjaźni i serdeczności, zakończyły się podpisaniem 12 października w Pekinie porozumienia o współpracy naukowo-technicznej między ZSRR a Chińską Republiką Ludową.

Z upoważnienia rządu ZSRR porozumienie podpisał zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR A. I. Mikojan, a z upoważnienia rządu Chińskiej Republiki Ludowej wiceprzewodniczący Rady Państwowej Chińskiej Republiki Ludowej Li Fu-czun.

Zgodnie z porozumieniem, rząd ZSRR i rząd Chińskiej Republiki Ludowej postanowili prowadzić współpracę naukowo-techniczną między oboma krajami przez wymianę doświadczeń we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej.

Obie strony będą przekazywały sobie nawzajem dokumentację techniczną i będą wymieniały odpowiednie informacje oraz będą delegowały specjalistów w celu udzielania pomocy technicznej i zapoznawania się z osiągnięciami.

Radziecko-chiński komunikat w sprawie budowy linii kolejowej Lanczou-Urumczu — Alma-Ata i zorganizowania bezpośredniej komunikacji

W celu zacieśnienia wzajemnych stosunków gospodarczych i kulturalnych rząd ZSRR i rząd Chińskiej Republiki Ludowej postanowili, że w najbliższym czasie obie strony rozpoczną budowę linii kolejowej od Lanczou przez

Urumczu — na terytorium chińskim do Alma-Ata — na terytorium radzieckim. Budowę tej linii kolejowej na obszarze Chin przeprowadzi rząd chiński, a budowę jej na obszarze Związku Radzieckiego — rząd radziecki. Przy budowie tej linii kolejowej na terytorium Chin rząd radziecki udzieli wszechstronnej pomocy technicznej rządowi chińskiemu. Budowę odcinka tej linii kolejowej od Lanczou do Juimyn na terytorium Chin rozpoczęto już w roku 1953.

Wspólny komunikat rządów ZSRR, ChRL oraz Mongolskiej RL w sprawie budowy linii kolejowej od Czininu do Ulan-Bator

Rządy Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Chińskiej Republiki Ludowej oraz Mongolskiej Republiki Ludowej, w celu zacieśnienia stosunków gospodarczych i kulturalnych między tymi krajami, zawarli 15 września 1952 roku porozumienie w sprawie budowy linii kolejowej od Czininu — na terytorium Chińskiej Republiki Ludowej do Ulan-Bator — na terytorium Mongolskiej Republiki Ludowej. Ta linia kolejowa połączona zostanie z linią kolejową, biegnącą od Ulan-Bator do terytorium Związku Radzieckiego. Budowę linii kolejowej od Czininu poprzez Erlian do granicy Chin przeprowadzi rząd Chińskiej Republiki Ludowej, budowę linii kolejowej od Ulan-Bator do granicy Mongolskiej Republiki Ludowej przeprowadzą rząd Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz rząd Mongolskiej Republiki Ludowej. Trzy układy, które rządy postanowiły zakończyć budowę tej linii kolejowej i połączyć jej poszczególne odcinki oraz zorganizować bezpośrednią komunikację w 1955 roku.

Obecnie, gdy Chińska Republika Ludowa po odbudowaniu swej gospodarki z powodzeniem wykonuje pierwszy plan pięcioletni, a chińskie organy gospodarcze zdobyły nieodwrotne doświadczenie i same mogą kierować pracą przedsiębiorstw należących do mieszanych spółek — rządy Związku Radzieckiego i Chińskiej Republiki Ludowej uzgodniły, że udział radziecki w mieszanych spółkach radziecko-chińskich zostanie całkowicie przekazany Chińskiej Republice Ludowej począwszy od 1 stycznia 1955 r. Równowartość tego udziału będzie zwrócona w ciągu szeregu lat w drodze dostaw do Związku Radzieckiego towarów normalnie eksportowanych z Chińskiej Republiki Ludowej. Tak więc przedsiębiorstwa, należące obecnie do mieszanych spółek radziecko-chińskich, w całości staną się państwowymi przedsiębiorstwami Chińskiej Republiki Ludowej.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi powołało Dzielnicowe Komisje Wyborcze

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 1954 r. — Ordynacja wyborcza do rad narodowych — Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi postanowiło powołać następujące Dzielnicowe Komisje Wyborcze:

1) DZIELNICOWA KOMISJA WYBORCZA ŁÓDŹ-BALUTY W SKŁADZIE:

Przewodniczący: Ob. Szymczak Jerzy, dyr. Państwowych Zakładów Wydawnictw Szkolnych.

Zastępca przewodniczącego: Ob. Kozłowski Władysław, działacz Stronnictwa Demokratycznego.

Sekretarz: Ob. Cieślak Izidor, zastępca dyrektora Szpitala im. dr. Bielskiego.

Członkowie: 1. Ob. Czecho Zbigniew, kierownik Domu Dziecka im. Krasińskiego, 2. Ob. Degorski Karol, oficer Wojska Polskiego, 3. Ob. Mroczkowski Stanisław, brakarz z Zakładów im. Wróblewskiego, 4. Ob. Press Janina, lekarz, działaczka społeczna, 5. Ob. Strachanowski Józef, działacz PZPR, 6. Ob. Szyndler Anna, byrystka z Łódzkiej Zakładów Obuwia Gumowego, 7. Ob. Swędkowski Władysław, tokarz z Zakładów Sprzetu Transportowego, kilkakrotnie przewodnik pracy, 8. Ob. Wojciechowska Sabina, klasyfikator przędzy z ZPB im. Marchlewskiego, działaczka Ligi Kobiet.

2) DZIELNICOWA KOMISJA WYBORCZA ŁÓDŹ - CHOJNY W SKŁADZIE:

Przewodniczący: Ob. Zakonnik Ryszard, racjonalizator Wytwórni Sprzetu Mechanicznego.

Zastępca przewodniczącego: Ob. Tomaszewska Czesława, byrystka z Zakładów Tekstury Falistej, przewodnicząca kółka K.K.

Sekretarz: Ob. Stanczewski Władysław, dyr. Łódzkiej Zakładów Przemysłu Włókiennego.

Członkowie: 1. Ob. Bażyński Bolesław, działacz PZPR, 2. Ob. Gajda Aurelia, przewodnicząca rady zakładowej w Fabryce Maka-

3) DZIELNICOWA KOMISJA WYBORCZA ŁÓDŹ - POLESIE W SKŁADZIE:

Przewodniczący: Ob. Bialecka Józefa, przewodnicząca Zarządu IV Okręgu Zw. Zaw. Włókiennarzy.

Zastępca przewodniczącego: Ob. Różycki Feliks, profesor UL.

Sekretarz: Ob. Pikala Jerzy, dyr. Technikum Chemicznego.

Członkowie: 1. Ob. Anusik Bronisław, oficer WP, 2. Ob. Bieniek Ewelina, wiceprzewodnicząca Zarządu Dzielnicowego ZMP - Polesie, 3. Ob. Bandurko Józef, kier. działu technicznego w Zakładach im. Wigiewskiego, 4. Ob. Delmek Kazimierz, dyr. Państwowego Przedsiębiorstwa z Zakładów Przemysłu Pasmanteryjnego, 5. Ob. Kuczyński Wiktor, formier w Łódzkiej Fabryce Maszyn Jedwabniczych, przewodnik pracy, 7. Ob. Koper Daniela, działaczka PZPR, 8. Ob. Olszewska Janina, gospodyn domowa, działaczka Komitetu Frontu Narodowego, 9. Ob. inż. Szumski Józef, pracownik Wydziału Komisji Planowania Gospodarczego.

4) DZIELNICOWA KOMISJA WYBORCZA ŁÓDŹ-RUDA W SKŁADZIE:

Przewodniczący: Ob. Kowalczyk Janina, robotnica z ZPO „Wólcanka”.

Członkowie: 1. Ob. Barszczak Edward, pracownik z ZPP im. Zubrzyckiego, 2. Ob. Cholewicki Wacław, racjonalizator w ZPB im. Harnama, 3. Ob. Kosiński Jan, działacz PZPR, 4. Ob. Kwaśniewski Ludwik, wiceprzewodnicząca Zarządu Zakładu Doskonalenia Przemysłu, 5. Ob. Tomala Edward, pracownik z ZPP im. Zubrzyckiego, 6. Ob. Włodarczyk Jan, działacz PZPR, 7. Ob. Zieliński Jerzy, elektromonter z Zakładów Przemysłu Zgrzebnego.

5) DZIELNICOWA KOMISJA WYBORCZA ŁÓDŹ - STAREMIEJSKA W SKŁADZIE:

Przewodniczący: Ob. Olko Józef, kierownik Szkoły Podstawowej nr 49.

Zastępca przewodniczącego: Ob. Pawlacyk Henryk, przewodniczący rady zakładowej w Północno-Łódzkich Zakładach Przemysłu Zgrzebnego.

Sekretarz: Ob. Czerwinski Bronisław, byrystka w ZPB im. Harnama.

Członkowie: 1. Ob. Barszczak Edward, pracownik z ZPP im. Zubrzyckiego, 2. Ob. Cholewicki Wacław, racjonalizator w ZPB im. Harnama, 3. Ob. Kosiński Jan, działacz PZPR, 4. Ob. Kwaśniewski Ludwik, wiceprzewodnicząca Zarządu Zakładu Doskonalenia Przemysłu, 5. Ob. Tomala Edward, pracownik z ZPP im. Zubrzyckiego, 6. Ob. Włodarczyk Jan, działacz PZPR, 7. Ob. Zieliński Jerzy, elektromonter z Zakładów Przemysłu Zgrzebnego.

6) DZIELNICOWA KOMISJA WYBORCZA ŁÓDŹ - ŚRÓDMIEŚCIE W SKŁADZIE:

Przewodniczący: Ob. Gościński Wanda, dyrektor naczelny ZPB im. Rewolucji 1905 r., poseł na Sejm PRL.

Zastępca przewodniczącego: Ob. Baranowski Bohdan, profesor nadzwyczajny Wydziału Filozoficznego UL.

Sekretarz: Ob. Gerdalski Roman, przewodnik, pracownik Ce-Te-Be.

Członkowie: 1. Ob. Adolf Eugeniusz, chemik, pracownik Spółdzielni im. Rosenberga, 2. Ob. Adamski Antoni, działacz PZPR, 3. Ob. Borsuk Józef, profesor AM, 4. Ob. Deina Karol, profesor UL, 5. Ob. Kula Stanisław, cerowaczka Spółdzielni Pracy „Osnowa”, przewodnicząca pracy, 6. Ob. Nypel Helena, lekarzka z ZPP im. Buzickiego, przewodnicząca pracy, 7. Ob. Pieta Władysław, mistrz dziesiętny z ZPDZ im. Otłar 10 Włocławski, 8. Ob. Sochacki Jerzy, oficer WP, 9. Ob. Watorowski Zdzisław, dyrektor naczelny ZPDZ im. Wojska Polskiego.

7) DZIELNICOWA KOMISJA WYBORCZA ŁÓDŹ - WIDZEW W SKŁADZIE:

Przewodniczący: Ob. Pańko Mieczysław, kierownik Domu Młodzieży Robotniczej przy Łódzkich Zakładach Maszyn Włókienniczych.

Zastępca przewodniczącego: Ob. Gąsioriewicz Antoni, dyrektor handlowy WZPB 1 Maja.

Sekretarz: Ob. Kosakiewicz Janina, pracownica Polskiego Radia.

Członkowie: 1. Ob. Bąk Janina, szpulerka z ZPB im. Hanka Sawickiej, 2. Ob. Bielecki Marian, działacz PZPR, 3. Ob. Dworczyk Danuta, pracownica z WZPB 1 Maja, 4. Ob. Fuks Adam, mistrz przedziałnicowy z ZPB im. Hanka Sawickiej, 5. Ob. Hasiuk Władysław, zastępca przewodniczącego Zarządu Dzielnicy ZMP, 6. Ob. Kobza Irena, referent socjalny w Chłodni-Składnicy w Łodzi, 7. Ob. Majewski Władysław, robotnik Wi-Fa-My, przewodnik pracy, 8. Ob. Promińska Cecylia, przewodnicząca w ZPB 1 Maja, przewodnicząca pracy.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyjała dalszemu zacieśnieniu współpracy gospodarczej na zasadach równości, wzajemnej pomocy i poszanowania wzajemnych interesów.

Oba rządy uważają jednomyślnie, że ta ich decyzja odpowiada stosunkom przyjaźni, istniejącym między Związkiem Radzieckim a Chińską Republiką Ludową oraz że będzie sprzyja

Zalodze ŁFMJ trzeba pomóc

O tym, że zapasy zalegające magazynu Łódzkiej Fabryki Maszyn Jedwabniczych oceniane są na sumę 4 milionów złotych, załoga tych zakładów dowiedziała się po raz pierwszy dopiero na konferencji partyjno-ekonomicznej.

A więc w magazynie leżą maszyny z wadami konstrukcyjnymi oraz maszyny, które nie zostały przekazane odbiorcom na skutek niedobalstwa działu zbytu. Leżą stopy półfabrykatów. Zrozumiałe, iż posiadanie tak wielkiej ilości zapasów nie przyczynia się do obniżenia kosztów własnych, a przeciwnie, zwiększa je.

W czasie konferencji załoga krytycznie oceniła złą gospodarkę zakładów, ujawniła przyczyny powstawania tak wielkich zapasów oraz wskazała na sposoby uniknięcia podobnych błędów na przyszłość.

— Poszczególne elementy maszyn z oddziału mechanicznego — mówi kierownik montażu Mroczkowski — otrzymujemy z dużym opóźnieniem. Zdarza się wprawdzie, że dział mechaniczny dostarczy niektóre elementy wcześniej, ale są to przeważnie części potrzebne dopiero w końcowych fazach montażu. Skutki takiego postępowania? Pod koniec miesiąca oddział montażu musi pracować w gorzkim niepokoju, musi odrabiać zaległości. Robotnicy pracują w godzinach nadliczbowych, rosną koszty i w rezultacie produkcja bardzo często nie nadąża za potrzebami.

Dlaczego oddział mechaniczny nie pracuje rytmicznie? Przyczyn jest kilka, ale najważniejsza, to że rozplanowanie niektórych procesów produkcyjnych, za co winę ponosi

si personel inżyniersko-techniczny. Oddział pracuje zrywami, nie ma czasu na dokładne skontrolowanie produkcji. Nic więc dziwnego, że ilość braków zamiast maleć — z miesiąca na miesiąc rośnie. I tak w I kwartale br. wynosiła ona w skali zakładów 2,4 proc., a obecnie 3,1 proc. W okresie ośmiu minionych miesięcy zakład poniósł na skutek tego straty na sumę 561 tysięcy zł.

— W oddziale mechanicznym — mówi dyspozytor, a zarazem przewodniczący koła ZMP, Lesiak — duży procent załogi stanowi młodzież. Jest ona chętna do pracy, ale nie posiada odpowiednich kwalifikacji zawodowych. Dlatego też szkolenie załogi — teoretyczne i praktyczne — jest palącą potrzebą.

— Zapasy półfabrykatów — stwierdził kierownik działu zaopatrzenia, Kałużka — powstają najczęściej z winy oddziałów produkcyjnych, które produkują niektóre asortymenty w nadmiernych ilościach. W chwili obecnej np. w magazynie leży duża ilość odlewów aluminiowych (na sumę 300 tys. zł). Jest ich tak dużo, że w tym roku na pewno nie zostaną zużyte. Cóż więc robi kontrola, co robi dział planowania i odpowiedzialni kierownicy, że dopuszczają do takiej sytuacji?

Niedostatecznie czuwają też nad produkcją i za mało pomagają w pracy robotnikom kierownicy niektórych działów i część brzdągotów. Zle pracuje kontrola międzyoperacyjna. Świadczy o tym najpełniej takie wypadki, że np. całe serie części, produkowanych przez jednego robotnika w ciągu 3-4 dni, okazują się brakami. Działają się tak dlate-

go, ponieważ kontrola techniczna nie zawsze dokonuje pomiarów pierwszych sztuk.

Walce o lepsze wyniki produkcyjne, o obniżenie kosztów własnych nie może również sprzyjać bezdusznemu i biurokratycznemu stosunkowi części personelu technicznego do wniosków i pomysłów racjonalizatorskich zgłaszanych przez załogę.

Oto jeden z przykładów: przed dwoma miesiącami zgłoszono cenny wniosek, aby na szlifierkach i tokarkach przy produkcji wałków łożkowych pracować dwójkami. Do tej pory kierownictwo nie zatroszczyło się jednak o wprowadzenie w życie tego projektu. Bywa często i tak, jak z tokarzem Zdzisławem Walenciakiem, który z interwencją o zmianę wrotła w maszynie musiał wrócić się aż do dyrektora, gdyż majster i kierownik oddziału nie chcieli o tym nawet słyszeć.

Faktów świadczących o tym, że robotnicy troszczą się o swoje warsztaty pracy i o podnoszenie wyników produkcyjnych, ale że nie zawsze znajdują poparcie u kierownictwa — można by przytoczyć więcej.

Niedostateczna opieka nad racjonalizatorami, bagatelizowanie sprawy doskonalenia młodych robotników, niedostateczna walka o jakość produkcji, niezapoznanie załogi z sytuacją na odcinku kosztów własnych, praca zrywami — mówią również o słabej pracy podstawowej organizacji partyjnej, o słabej pracy eksekutorów. Wprawdzie zebrania odbywały się regularnie i omawiano na nich nawet wiele istotnych spraw, ale na tym się też kończyło. O kontroli wykonania wniosków i postanowień najczęściej zapomniano.

40 procent personelu technicznego w ŁFMJ, to członkowie partii. Jednak eksekutywa zbyt rzadko przydzielała im konkretne zadania, a jeżeli nawet to czyniła, to nie sprawdzała, jak są one wypełniane. Członkowie partii zbyt rzadko rozmawiają z robotnikami bezpartyjnymi, nie wyjaśniają im, jak należy pracować, aby uzyskać dobre rezultaty, jak pracować oszczędnie. Oto dlaczego większość załogi nie rozumiała tego prostego faktu, że produkować bez liczenia się z kosztami nie wolno, że takie stawianie sprawy, wypacza istotę socjalistycznego gospodarowania.

Trzeba stwierdzić, że okres przygotowań do konferencji partyjno-ekonomicznej przyniósł już pewną poprawę sytuacji. Szerokim frontem prowadzona akcja polityczno-ucieczająca rozbudziła inicjatywę załogi. Z 250 złożonych wniosków racjonalizatorskich i usprawnień, poważyć część wprowadzono już w życie. Ale to dopiero począ-

tek. Jeżeli konferencja ma być istotnie momentem przełomowym w pracy całej załogi, całego zakładu, trzeba, aby organizacja partyjna wraz z personelem technicznym i organizacją związkową ani na chwilę nie ustawały w dalszym mobilizowaniu załogi do lepszego i wydajniejszego usunięcia wszystkich istniejących braków. Załoga Łódzkiej Fabryki Maszyn Jedwabniczych jest dzielna i ofiarna. Trzeba jej jednak w tym pomóc, trzeba ją otoczyć troskliwą opieką. Taki jest główny wniosek płynący z konferencji partyjno-ekonomicznej, takie jest główne zadanie na najbliższą przyszłość dla całego aktywnego partyjnego i gospodarczego zakładu.

R. RAPALA.

O zadaniach instancji partyjnych wobec rad narodowych

Naszym zadaniem — kierowanie a nie zastępowanie rad

Zdajemy sobie sprawę, że nie ma takiego problemu wagi ogólnokrajowej, jak i w skali województwa, powiatu i gminy, który by nie interesował rady narodowe, jej prezydium i licznych komisji. Zajmują się one obowiązkowymi dostawami, sprawą sieci sklepów detalicznych, remontami budynków mieszkalnych i t. d. Wiemy również, że w budownictwie rad narodowych ogólniejsze zadania zarządzania finansami, rolnictwem, przemysłem, handlem, gospodarką komunalną, szpitalnictwem, oświatą. Ale często w rozmowach z aktywistami naszej partii usłyszeć można wiele pytań i wątpliwości co do roli i znaczenia rady narodowej. Towarzysze często nie uświadamiają sobie w dostatecznej mierze różnic między rolą i zadaniami instancji partyjnej a rolą i zadaniami rady narodowej.

Na ogół bywa tak, że w miastach powiatowych budynki komitetu powiatowego partii stoi w pobliżu budynku powiatowej rady narodowej. W budynku PRN jest wydzielone miejsce i w budynku KP jest również taki wydzielone. Odgami interesuje się, ewidentnie. Je, je, ustala plany ich likwidacji powiatowy zarząd rolnictwa i tym samym zagadnieniem interesuje się jak najwyżej komitet powiatowy. To samo dotyczy obowiązkowych dostaw i tysięcy innych spraw. Jakże więc mają wyglądać wzajemne stosunki między radą i instancją partyjną? Czy rzeczywiście słuszne jest, by tymi samymi sprawami zajmowały się jednocześnie in-

stancje partyjne i rada narodowa?

Zadaniem instancji partyjnych jest inspirować radę polityczną, stawiać przed nią i jej aparatem zadania, wytyczać ogólny kierunek jej działania, pozostawiając jej, jako władzy terenowej, pełną decyzję w kierowaniu sprawami gospodarki, rozwoju kultury, rolnictwa powiatu, pozostawiając jej całą stronę organizacyjną, no, i oczywiście całą koncepcję wykonawstwa. Zadaniem KP jest kierownictwo polityczne pracą rady. Radę trzeba wychowywać. Przyczyną tym wpływem wychowawczym ogarniać należy nie tylko prezydium rady i aparat wykonawczy, ale właśnie i samą radę. Trzeba też kontrolować pracę rady i jej aparat, kontrolować życie.

Nie tylko sekretarz KP wleń się interesować pracą rady, ale i to przede wszystkim, eksekutywa KP oraz plenum komitetu. Dotychczas było najczęściej tak, że radę interesował się jedynie sekretarz i porozumiewał się w dodatku tylko i jedynie z przewodniczącym prezydium rady narodowej. A przecież właśnie eksekutywa powołana jest do jak najczęstszych analizowania pracy PRN. Jak często? Nie ma tu recepty. W okresie gdy są np. trudności z siecią lub z obowiązkowymi dostawami, bywa, że trzeba w trybie roboczym parę razy na tydzień omawiać bieżącą pracę rady.

W innych okresach można to robić rzadziej. Ale takiej wnikliwej analizy nie można dokonać i nie można wskazać prawidłowego kierunku tworzenia się rad narodowych, jeśli się nie bierze i na posiedzeniach prezydium, i na sesjach, i na posiedzeniach zespołów partyjnych oraz zespołów przy prezydium. Tam zaś, gdzie nie ma zespołu partyjnego przy prezydium rady — należy go jak najszybciej utworzyć. Zespoły te bowiem mają obowiązek czuwać nad prawidłową polityką rady, ich posiedzenia stwarzają pole dla partyjnej dyskusji. Należy więc przede wszystkim ożywić zebrania zespołów, przepoić je duchem partyjnej krytyki i samokrytyki.

Niesłychanie istotną sprawą jest to, by radni, a zwłaszcza radni — członkowie partii, składali sprawozdania ze swej działalności przed załogą swojego zakładu pracy, przed wyborcami, a również przed swymi macierzystymi podstawowymi organizacjami partyjnymi.

Wszystkimi tymi środkami posłużyć się trzeba jako ważnymi instrumentami wychowywania politycznego rady i kontroli nad jej działalnością. Jest takie powiedzenie: „Jak sobie pościelesz, tak się wypiszesz”. W tym wypadku będzie to brzmieć: „Z taką radą będziesz pracować, jaką sobie wychowasz”. A wychować — to znaczy konkretnie — wdrożyć do pracy z prezydium rady i samej rady do odpowiedzialnego i pełnego swych funkcji. Wskazując, jako jedno z najważniejszych i najszlachetniejszych zadań partyjnych, aktywną pracę w radzie i jej komisjach, nauczysz towarzyszy z rady politycznego myślenia, pomożesz im zrozumieć ich zadania — zadania gospodarza, którego spojrzenie „konia tuczy”, gospodarza interesującego się wszystkim — od trawnika na skwerach do planowania.

Dokonanie tej pracy można nie tylko wychowywać i radnych, i aparat rad na działach politycznych, to znaczy uścisnąć do siebie i podnieść ich poziom ideologiczny. Trzeba radzie przede wszystkim zbudować autorytet wśród opinii publicznej i zapewnić jej poprzez członków partii pomoc ze strony masowych organizacji — ZMP, związków zawodowych, ZSCh itd.

W jaki sposób instancja partyjna może zapewnić radzie pomoc ze strony tych organizacji? Po pierwsze chodzi o to, by pomóc wypracować konkretne formy współdziałania tych organizacji z radą. Np. związki zawodowe pomagają radzie kontrolując sieć zaopatrzenia, Liga Kobiet działa w spółdzielniach w kontroli pracy łożkowych bądź też przedszkoli itp. Ale to nie wszystko! Ważne jest również, by te organizacje nie tylko, jak to przeważnie dotąd bywało, wyspywały do rady z zadaniami spełnienia takich czy innych postulatów, ale że by czuły się współodpowiedzialne z radą za wykonanie zadań postawionych przez partię, by wnosiły do pracy rady swój konkretny wkład.

Jaki byłby wniosek końcowy tych rozważań? Instancja partyjna jest moim zdaniem, ona reprezentuje myśl polityczną partii, ona wytycza kierunek działania dla rady narodowej, ona i radę kontroluje i pobudza do wykonania jej zadań. Rada narodowa jest samodzielnym, pełnym rozmachu organizatorskiego i odpowiedzialności gospodarzem, jest władzą swojego powiatu. Nie zawsze było to do końca zrozumiane i przemyślane zarówno przez instancje partyjne w powiatach, jak i przez rady narodowe. Zbliżając się do wyborów do rad narodowych powinny usprawnić kierownictwo polityczne pracą rad i umocnić radę narodową w jej funkcjach terenowej władzy.

Na młocińskich błoniach pod Warszawą, gdzie na powierzchni kilku kilometrów kwadratowych budowana jest nowoczesna huta stali szlachetnych „Warszawa”, wzniesiono już względnie znajduje się w stadium ukończenia kilkadziesiąt budynków. Są to między innymi magazyny, warsztaty remontowe, budynki administracyjne, ciepłownia itp. Huta „Warszawa” budowana jest przy wydatnej pomocy Związku Radzieckiego. Wstępna dokumentacja wykonana radzieckie biuro projektów „Gipromer”, również dokumentację techniczną poszczególnych obiektów u powołanej części dostarczył nam Związek Radziecki, częściowo zaś wykonujemy ją w kraju. Jednocześnie nadchodzą ze Związku Radzieckiego liczne transporty urządzeń dla obiektów produkcyjnych huty.

NA ZDJĘCIU: fragment budowy bloków warsztatów remontowych.

4 tys. metrów naturalnego jedwabiu ze spółdzielczej hodowli jedwabników

Ponad 4 tys. metrów naturalnego jedwabiu przysporzył już naszemu przemysłowi spółdzielni włókienniczej woj. łódzkiego. Tyle bowiem tkaniny można wyprodukować z kokonów, dostarczonych w br. przez spółdzielnię włókienniczą naszego województwa Zakładem w Milanówku.

Pierwszą w woj. łódzkim hodowlą jedwabników zajęła się Spółdzielnia Rzemieślnicza Tkaczy i Dzielarzy im. Suwary w Pabianicach.

W bieżącym roku już 9 spółdzielni na terenie woj. łódzkiego rozpoczęło hodowlę jedwabników, które wyprodukowały ok. 700 garncy kokonów. Wśród hodowców szczególnie dobre wyniki osiągają Teresa Tomaszewska z Działowa oraz Helena Luciejewska z Konstantynowa.

W celu zapewnienia odpowiedniej ilości pożywienia gąsienicom jedwabników, wiosną tego roku w Dobrońcu, Działowie i Ksawerowie, pow. Łask, zasadono 25 tys. drzew i krzewów morworowych. Obecnie w Pabianicach przygotowuje się teren, na którym na wiosnę przyszłego roku zostanie założona szkółka krzewów morworowych. Zamówiono już w Centrali Nasiennictwa w Poznaniu 2 kg nasion morwy. Obsadzenie terenów należących do poszczególnych spółdzielni włókienniczych żywopłotami morworowymi pozwoli na dalsze rozwinięcie hodowli jedwabników i uzyskanie dodatkowych tysięcy metrów naturalnego jedwabiu.

Maszyny trzeba czyścić

W przedziałach cilenkopędnej ZPB im. Stalina, Zakład A, nie systematycznie odbywa się czyszczenie samoprzężnic wózków. Zbyt mała troska o czystość maszyn odbija się niekorzystnie na jakości produkowanej przędzy, często jest powodem powstawania brząków. Jako przykład może posłużyć maszyna 10, która już od dwóch miesięcy nie była czyszczona.

Niesystematycznie również

E. DROZD
korespondent

Brakorobstwo krochmalarzy

Osnowy ukrochmalone przez krochmalarza Trojanowskiego z ZPB im. Armii Ludowej są wysokiej jakości, a tkaczce otrzymujące je wykonują swoje plany rytmicznie. Są natomiast krochmalarze, którzy źle przygotowują osnowy. Zaliczyć do nich należy Granosia i Salskiego, którzy natykając nierównomiernie na grzebieniu nici powodują ich brak, szczególnie w osnowach kolorowych.

Takie brakorobstwo hamuje pracę tkaczy, którzy ciągle są zmuszani do szukania nitki, dowożeniu ich i nie mogą wykonać nawet połowy swych planów dziennych.

Sprawa brakorobstwa niektórych krochmalarzy opiera się o kierownictwo tkalni, które postanowiło ukarać ich po-

trąceniem z premii. Załoga tkalni winna jednak czuwać, aby błędy nie powtarzały się, gdyż wpływają one na zmniejszenie wydajności pracy i zarobków.

Z. SAWICKA
korespondent

Szkolenie kierowników zespołów amatorskich

W Państwowej Wyższej Szkole Aktorskiej w Łodzi powstaje nowy wydział, którego zadaniem będzie szkolenie instruktorów-reżyserów teatrów amatorskich. Stale wzrastająca ilość świetlic, Domów Kultury, a w związku z tym powiększająca się liczba teatralnych zespołów amatorskich wymaga przygotowania nowych kadr, które umiejętnie kierowałyby zespołami amatorskimi, podnosiły ich poziom artystyczny i ideowy.

Nauka na wydziale dla instruktorów trwać będzie trzy lata. Absolwenci otrzymają dyplomy z tytułem instruktora-reżysera teatru niezawodowego. Studenci w drugim roku studiów obowiązani będą do odbywania stałych praktyk w amatorskich zespołach teatralnych, a po ukończeniu wydziału stanowić będą fachowe kadry instruktorskie i reżyserkie.

Na pierwszy rok studiów przyjmowani są kandydaci w wieku 20—30 lat, posiadający świadectwo dojrzałości, interesujący się dziedziną ruchu amatorskiego i mogący wykazać się pewnym stażem pracy na tym odcinku.

Zgłoszenia kandydatów przyjmuje sekretariat Państwowej Wyższej Szkoły Aktorskiej w Łodzi, ul. Gdańska nr 32, w godzinach od 8 do 15 do dnia 19 października włącznie. Egzamin wstępny odbywać się będą w dniach 21, 22 i 23 października br.

Franciszek Ochnik, Stefan Paciorewski i Józef Mazurek, to produkujący brzdągoty, którzy wystrzelił się przy budowie bloku nr 15 przy ul. Łopuskiej.

Blok nr 15 pod dachem

Bałuty i Stare Miasto — to jeden wielki plac budowy. Codziennie, od wczesnych godzin porannych do późnego wieczora widać gorączkową pracę przy wznoszeniu nowych bloków mieszkalnych. Z każdym dniem jest ich coraz więcej. Już teraz, przechodząc ulicami tych dzielnic, patrząc z zachwytem na piękne gmachy, na rynek i park Staromiejski, szerokie przestronne jezdnie oraz młoc zielonych okalających domy.

Za kilka lat, zgodnie z planami urbanistycznymi, powstanie tutaj setki budynków mieszkalnych, dziesiątki szkół, żłobków i przedszkoli, urzędów kulturalnych i społecznych. Totem w szybkim tempie rosną nowe budowlę. Są one dziełem rąk i umysłów robotników, techników, inżynierów Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego. O nich też chcemy dzisiaj napisać, pokazać, jak tworzą jutro Bałuty i Stare Miasto.

„Blok nr 15” — rzuca się w oczy biały napis na czerwonym tle budynku. Jeszcze zima na tym miejscu leżały stęgi gruzu, pokryte grubą powłoką śniegu. Dziś wyrósł tu już 5-piętrowy gmach. Niedługo budowlę zostanie oddana do użytku. Kilkadziesiąt rodzin robotniczych przeniesie się do nowoczesnych urządzonych mieszkań.

Nieco odmienny widok przedstawia ta sama budowlę od strony powidzowa. Przy ścianie powstające rusztowania. Winda z zaprawą murarską pnie się co chwila do góry. Na dziedzińcu sterty cegieł i desek. Tuż obok wielopiętrowego gmachu stoi parterowy budynek, w którym mieści się biuro. Ruch w nim niemierniejszy niż na budowie. Przez skromnie umeblovany pokój kierownika — tow. Mieczysława Nawrota, przewijają się interesanci. Czekaemy cierpliwie aż kierownik. Znajdemy chwilę wolnego czasu na rozmowę z nami. Wreszcie możemy zapoznać tow. Nawrota z celem naszej wizyty.

— A więc chcecie napisać, jak pracujemy — uśmiecha się kierownik. — Muszę więc odpowiedzieć od początku, tj. od chwili rozpoczęcia wyk-

wał ukończenie budowy bloku nr 15 w ostatnich dniach listopada br. — mówi tow. Nawrota. — Chcąc dotrzymać terminu, należało już wcześniej wiosną przystąpić do prac wstępnych. A tu jak na złość pogoda nie dopisywała. Mroź trzymał mocno. Mimo tych niesprzyjających warunków do pierwszych dni marca, jak planowano, rozpoczęliśmy wykopy. Trudności były poważne. Każdy wykopany odcinek trzeba było natychmiast oszalać i wybetonować, aby mroź nie ściął świeżej powierzchni wykopu. Wymagało to zwiększenia wysiłków załogi. Zwłaszcza wysiłkami z tej walki z pogodą. Gdy przyszyły roztopy, budowa fundamentów i piwnicy egzamin zdała na „piątkę”. Bohaterami byli robotnicy brzdągoty ciesielskiej Józefa Mazurka, betoniarzkiej — Franciszka Ochnika i murarskiej — Stefana Paciorekowskiego.

Z dachu bloku nr 15 widać jak na dłoni panoramę Łodzi. Miasto zdaje się lekka mgła brudnosnego dymu. Najbardziej rzuca się w oczy wieżowiec przy ul. Narutowicza i las kominów fabrycznych. Zanim dostaliśmy się tutaj, obeszliśmy wraz z tow. Nawrotom każdy zakątek budynku. Wszędzie trwają już tylko roboty wykończeniowe.

Budowniczości bloku nr 15 podejmują zobowiązania na czesie 22 Lipca postanowili ukończyć budowę na miesiąc przed przewidzianym terminem. Ostatnio jednak tempo robót zostało poważnie zahamowane. Winę za to ponosi Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych, które dotychczas nie przystąpiło do zakładania urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych i gazowych. Na skutek tego nie można tynkować, wykańczać piwnic oraz rozpocząć malowania.

Stary mistrz murarski Stefan Paciorewski nie odrywając się od roboty uciną z nami krótką pogawiedkę. Miło popatrzyć, jak Paciorewski zgrabnymi ruchami ustawia równo ostatnie cegły komina. Nie są to cegły normalne, lecz poluczone: połowiki i gwałtarki.

— Staramy się wykorzystać jak największą ilość — mówi Paciorewski. — Dawniej połowiki i gwałtarki cegiel walają się po podwórzu i nikt nie chciał brać ich do ręki. Zawsze przy nich więcej roboty. Ale po konferencji partyjno-ekonomicznej zrozumiano, że tak być nie może, że każdy na swoim odcinku pracy musi wykazać maksimum dobrej woli w walce o uzyskanie jak najlepszych wyników, w walce o obniżkę kosztów własnych.

Mistrz Paciorewski to nie tylko dobry fachowiec, ale i nauczyciel. Ostatnio systemem przyswajalowym nauczył murarzy 12 młodych nie wykwalifikowanych robotników. Najbardziej zadowolony jest z Ryszarda Pawełka. — To jest dziecko — pokazuje na jednego z wykonalnych kominów. — Po 3-miesięcznej nauce chłopak pracuje jak stary murarz. Pawełowi niewiele ustępuje drugi uczeń Paciorekowskiego, Jan Józef.

Józef Mazurek, brzdągotu ciesielskiej, również uczy młodych robotników. Pod jego opieką dwóch pomocników zostało wykwalifikowanych fachowcami. Mazurek wraz z całą brzdągotą nie dopuszcza do marowania się materiału. Rozbierają starannie rusztowania, prostują gwoździe, aby użyć je przy następnej budowie.

„Budować solidnie i jak najtańiej” — oto hasło, które w codziennych pracach przyswaja załoga bloku nr 15. Ostatnio z inicjatywą robotników użyto do wykończenia dachu zamiast betonu suprem, co w dużym stopniu przyczyniło się do oszczędności drogiego materiału oraz obniżenia kosztów własnych. W walce o bezusterkowe oddanie budowlę wszystkim brzdągotom ZBM pracują mieszkańcy nowego bloku. Skitajewa — wystawiają listy gwarancyjne na wykonane prace. Metoda ta polega przede wszystkim na tym, że jedna brzdągot kontroluje drugą. Dla przykładu: tynkarze nie przystępują wcześniej do tynkowania, dopóki nie sprawdzą dokładnie, czy murarze dobrze wykonali swoją pracę. Gwarantuje to dobrą jakość roboty.

Schodząc na dół spotykamy na

pierwszym piętrze sekretarza podstawowej organizacji partyjnej, tow. Antoniego Smigileskiego.

— Jak idzie robota? — zwraca się do kierownika.

— Nadad te same trudności. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych „nawala” — odpowiada tow. Nawrota. — Jeżeli tak dalej pójdzie, to nie wykonamy podjętego zobowiązania.

— To bolączka każdej budowy — mówi tow. Smigilewski. — Liczne momenty w Zjednoczeniu, tak ze strony dyrekcyj, jak i organizacji partyjnych nie odnoszą skutku. Wydaje się nam, że wyczerpalimy wszystkie możliwe środki, aby się z nimi dogadać.

Organizacja partyjna odcinka drugiego mobilizuje załogę do przedterminowego i bezusterkowego oddawania obiektów do użytku, upowszechnia nowe metody pracy, systematycznie sprawdza przebieg robót na poszczególnych budowlach, żywo interesuje się wszelkimi trudnościami, pomagając w ich usunięciu. Tylko ze Zjednoczeniem Instalacji Sanitarnych w żaden sposób nie może dać rady.

Jak uaktywnić Zjednoczenie, żeby wreszcie przyspieszyło wykonanie robót sanitarnych? A czy nie należałoby jak najszybciej zwołać naradę roboczą, w której udział wzięliby przedstawiciele ZBM i ZIS? W świetle zdrowej partyjnej krytyki należy wykazać niedociągnięcia ZIS, zapoznać się z ich trudnościami i wspólnym wysiłkiem postarać się o usunięcie wszelkich niedociągnięć.

Jak grzyby po deszczu wyrastają nowe domy mieszkalne na Bałutach i Starym Mieście. Co miesiąc dziesiątki rodzin robotniczych wprowadzają się do pięknych, widnych mieszkań. Jeszcze w tym roku załoga Zjednoczenia Budownictwa Miejskiego odda do użytku ponad 2 tysiące nowych łóż. Murarze, cieśle, dekarze, betoniarze, technicy i inżynierowie, cała załoga ZBM i bezusterkowo wykonują swoje roboty.

M. STRZELECKI

Odznaki SPO na żołnierskich mundurach

Służba wojskowa najlepszą szkołą dla każdego sportowca

Parę dni temu z uczuciem dumy i radości witaliśmy powracające z ćwiczeń oddziały wojskowe. Ich wspaniała postawa wskazywała, że wychowanie fizyczne i sport w szkoleniu bojowym naszego ludowego Wojska Polskiego odgrywa dziś doniosłą rolę.

Nie ma takiej dziedzinie sportu wyczynowego, w której by reprezentanci Centralnego Wojskowego Klubu Sportowego, występującego pod dobrze znaną nam nazwą CWKS, nie odgrywali przodującej roli w kraju. Bezkonkurencyjną drużyną bokserską, wielokrotnym mistrzostwem w hokeju na lodzie, w strzelectwie, gimnastyce — oto sportowcy wojskowi, występujący często w amatorskich koszykach z białym orłem na piersiach.

Milioniów sportowców najwięcej pasjonują sylwetki i kariery sportowców popularnych zawodników, jak np. Króla, Grocholskiego, Ożoga lub Drozda. Większość z nich po pierwszym zetknięciu się ze sportem w wojsku. Ich kariera rozpoczęła się od gimnastyki porannej. Oczywiście, tylko najlepsi, najzdolniejsi i najbardziej uparci w pracy nad sobą zdołali zakwalifikować się do szeregów polskiej czołwki sportowej.

Zaprawa fizyczna, systematyczne uprawianie gimnastyki przyrządowej, długie marsze, biegi, pokonywanie przeszkód terenowych w trudnych warunkach atmosferycznych, nieustanne dążenie do odnowienia zespołowych zwycięstw w zajęciach wyszkolenia bojowego, to niektóre tylko z warunków, wyrabiających tężyznę fizyczną u młodych ludzi, odbywających służbę wojskową. Uprawianie sportów w wojsku wzmacnia nie tylko zdrowie i sprawność fizyczną. W niemiernym stopniu kształtuje ono charakter żołnierza. Odwaga, zętność, szybka orientacja, umiejętność współpracy z kolektywem, łatwość pokonywania przeszkód, systematyczność i dokładność — to tylko niektóre zalety cechujące żołnierzy uprawiających sport.

Rywalizacja sportowa w wojsku zaczyna się od pierwszej chwili po przywdzianiu munduru. Codzienne życie żołnierskie obfituje bowiem w tak bogaty repertuar rozgrywek sportowych, począwszy od spotkań w klasach najniższych, a kończąc na zawodach o mistrzostwo Wojska Polskiego, że dzięki temu nieustannie wyłaniają się nowe talenty i powiększa się zaplecze kadry wyczynowej. W przeciwnym razie do warunków w armii sanacyjnej, intensywnie uprawianie sportu, możliwości osiągnięcia po mistrzowsku tytułu.

Jeszcze jeden wyścig kolarski

w tym sezonie organizuje Łódzka Gwardia

Na autostradzie warszawskiej spotka się

50 najlepszych naszych szosowców

z uczestnikami VII Wyścigu Pokoju na czele

Wyścig dookoła Polski miał być ostatnim akordem tegorocznego sezonu kolarskiego, jednakże zawiązując inicjatywę łódzkiej Gwardii ujrzymy jeszcze w niedziele o godzinie 11.30 całą naszą kadrę narodową na autostradzie warszawskiej w Łodzi.

Nie będzie to tym razem zwykły wyścig szosowy, którego start od mety oddzielony jest o sto czy więcej kilometrów, lecz rozegrany zostanie w obwodzie zamkniętym, tak jak ma to coraz częściej miejsce za granicą. Ten system rozgrywania wyścigów szosowych ma tę ogromną zaletę, że daje publiczności możliwość obserwowania walki kolarzy, obfitującą często w dramatyczne momenty na całej trasie.

W niedzielę walkę tę obserwować będziemy mogli na autostradzie warszawskiej między ulicami Nowotki a Spokojną. Wyścig Gwardii rozegrany zostanie na klasycznym dystansie 100 km. 1800-metrowy odcinek autostrady warszawskiej zawodnicy przebędą 56 razy i cztery razy walcząc będą o premie na finiszach lotnych.

Kto stanie na starcie wielodniowego wyścigu? Wszyscy nasi najlepsi szosowcy z uczestnikami VII Wyścigu Pokoju

GŁOS SPORTOWY

są obecnie dostępne dla każdego żołnierza. Nie tylko stwarza mu się doskonałe warunki treningu i zapewnia opiekę ze strony wysoko wykwalifikowanej kadry trenerskiej, lecz co więcej — zachęca się żołnierza do nauki pływania, biegu, gry w hokeja itp. Przy pomocy zaszczytnych wyróżnień i nagród mobilizuje się go do cierpliwej, długotrwałej pracy nad podniesieniem poziomu sportowego.

Odznaka „Sprawny do pracy i obrony” jest w wojsku zdobywana powszechnie. Zdobywca odznaki żołnierza, będąc jednocześnie symbolem ich wysokiej sprawności fizycznej, Kto raz zetknął się ze sportem, przez całe życie pozostanie mu wierny. W tym powiedzeniu jest wiele prawdy.

4 listopada drużyna radziecka grać będzie w Łodzi z Włóknierzem

Wyniki piłkarskie kijowskiego Dynama w mistrzostwach Związku Radzieckiego przemawiały raczej za tym, że w następnej imprezie, jaką stanowią wielkie łanach spotkań eliminacyjnych o Puchar ZSRR, nie zdołają oni odeprzeć w końcowej fazie tej imprezy ataku najwzajemniejszych pretendencji do zdobycia tej zaszczytnej nagrody, o którą — obok cieszących się już dużą sławą czołowych drużyn radzieckich — ubiegają się dziesiątki tysięcy zespołów piłkarskich wszystkich klas. Tymczasem właśnie Dynamo (Kijów) jest w tej chwili jednym z nielicznych zespołów, które od Pucharu ZSRR dzieli już tylko jeden krok. Sukces tej drużyny skomplikował poniekąd ułożony już program jej pobytu w Polsce, gdyż rozgrywki o Puchar ZSRR weźli obecnie w końcową fazę. Dynamo (Kijów) przyjechał ma do Polski 23 bm. Jego pierwszy występ przewidziano jest w Warszawie na 27 bm., drugi — na 30 bm. w Chorzowie, trzeci — na 4 listopada w Łodzi, gdzie przeciwnikiem gości radzieckich będzie Włóknierz.

Gdyby jednak zwycięski pochód kijowskiego Dynama w rozgrywkach o Puchar ZSRR był usłany dalszymi sukcesami, najprawdopodobniej w miejsce jego przyjeździe do Polski minski Spartak, legitymujący się w tegorocznych rozgrywkach piłkarskich mistrzowskim tytułem ZSRR.

Zwycięstwo GWKS w boksie i piłce nożnej
Dla uczczenia Dnia Wojska Polskiego piłkarze łódzkiego GWKS rozegrali zawody towarzyskie z miejscowym Startem zwyciężając 3:1 (1:0).

W mistrzowskim meczu bokserskim klasy A wojskowi zwyciężyli rezerwowego pierwszoligowego Włóknarza 16:4, zdobywając 6 punktów walkowerami.

Najciekawszą walkę stoczył w wadze lekkosredniej Kabażny (GWKS), któremu sekundantem poddał w 3 rundzie Lubelskiego (Włóknierz).

Stachowe mistrzostwa Polski
Porażka
przodownika turnieju Tarnowski wygrał ze Śliwą

W 7 rundzie turnieju Śliwa z Tarnowskim rozegrali b. ostrą partię, w której mistrz Polski miał parokrotnie możliwość osiągnięcia przewagi. Wreszcie nadarzyła się okazja Tarnowskiemu, który kilkakrotnie dobił rękami smutną Śliwę do podłogi partii.

Aronowski doskonale rozegrał białymi partię z Brzeską i odniósł zwycięstwo. Ciężka w partii z Makarskim, widocznie pragnąc choć częściowo powetować sobie poprzednie niepowodzenia, zagrał w stylu gambowym, poświęcając najpierw pionka, a potem figurę. Makarski odpisał próbą ataku i wygrał. Błaszczak w partii ze Szczepanem w niedostatku sił starał się zaskoczyć i wygrał. Partia oddana w pozycji przeważającej dla Szczepana.

Partia Gromek — Witkowski, Gniot — Piater i Dworczyński — Grynfied zakończyła się nierozstrzygniętą. Gawiłowski uzyskał silny atak i b. pewnie pokonał Różalskiego. Ziembicki czarnymi w partii słabszej przegrał łatwo wygrał z Kwileckim. Stan tabeli turniejowej po 7 rundach: Śliwa 5 1/2, Aronowski, Tarnowski i Gawiłowski po 5, Makarski 4 1/2, Brzesko, Dworczyński i Gniot po 4, Różalski i Witkowski po 3 1/2, Grynfied, Piater i Szczepan po 3, Gromek 2 1/2, Błaszczak i Szczepan po 2 (3); Kwilecki 1 1/2, Cieliecki 1.

Do 8 października — 6 runda turnieju. Grają m. in.: Brzesko ze Śliwą, Makarski z Aronowskim, Grynfied z Gawiłowskim, Piater z Dworczyńskim.

dy. Świadczą o tym liczne przykłady. Kończąc co rok służbę wojskową rezerwiści — to krzewieli sportu w mieście i na wsi. Dzięki ich inicjatywie powstał już niejedno LZS i realizowane zostało niejedno zobowiązanie sportowe.

W najbliższym czasie drużyny wojskowe brać będą udział w zawodach o mistrzostwo Łodzi we wszystkich konkurencjach. Wierzymy, że podobnie jak w zawodach jednostek sportowych, również i w imprezach o charakterze oficjalnym zespoły wojskowe świecić będą przykładem, podnosząc coraz wyżej swój poziom sportowy.

JASTRZ.

Już najwyższy czas

Przyśpieszyć remonty urządzeń centralnego ogrzewania w szkołach

Przewidywanie Rady Narodowej m. Łodzi nie szczędziło trudów, aby na czas dostarczono potrzebne dla nowych szkół koszty do centralnego ogrzewania. Do szkoły przy ul. Pryncypalnej przywieziono już w tym czasie, zaś do szkoły przy ul. Wigury w pierwszych dniach października. Pracownicy Zjednoczenia Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych

O wielu sprawach w kilku wierszach

KOMUNIKAT KOMITETU FRONTU NARODOWEGO — ŚRODMIESIE

Dość, 13 bm., o godz. 18, w świetlicy przy ul. Kilińskiego 93, odbędzie się narada członków przedsiadow komisji terenowych Frontu Narodowego. Obecność obywateli, wiceprezidentów i sekretarzy poszczególnych komisji terenowych Frontu Narodowego obowiązkowa.

ODCZYTY PT. „WSPÓŁPRACA POLSKICH I ROSYJSKICH REWOLUCYONISTÓW NA SYBERII”

Wydział Filozoficzno-Historyczny UL i Oddział Polskiego Towarzystwa Historycznego w Łodzi organizuje dość, 13 bm., o godz. 19, w sali Wojewódzkiego Archiwum Państwowego, plac Wolności 1, posiedzenie naukowe, na którym dr. Włodzisław Jędrzejko wygłosi odczyt pt. „Współpraca polskich i rosyjskich rewolucjonistów na Syberii (1863-1894)”.

ZEBRANIE CZŁONKÓW POLSKIEGO TOWARZYSTWA GEOGRAFICZNEGO

Dość, 13 bm., o godz. 18, w Zakładzie Geografii UL przy ul. Curie-Skłodowskiej 11, odbędzie się specjalne zebranie członków Oddziału PTG w celu uczczenia Międzypolskiego Przeglądu Polsko-Radzieckiego. Na zebraniu mgr. Jolanta Olewnik-Kosińska wygłosi odczyt pt. „Faleografia w ujęciu geografii radzieckiej”.

WIECZÓR ARTYSTYCZNY DLA NAUCZYCIELI

Zarząd Okręgu Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskiego m. Łodzi urządza dość, 13 bm., o godz. 18, w sali MDK, ul. Moniuszki 4, wieczór artystyczny dla nauczycieli z terenu naszego miasta. Wieczór organizowany jest na zakończenie Międzypolskiego Przeglądu Polsko-Radzieckiego.

Lista ofiarodawców nagród na konkurs pt. „Co wiesz o Kraju Rad?”

201) Wojewódzki Zarząd Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, 202) Zarząd Przemysłu Sprzętu Motoryzacyjnego, 203) Spółdzielnia Przemysłu Ludowego i Artystycznego w Tomaszowie, 204) GS „Samopomoc Chłopska” w Zgierzu, 205) Centralny Zarząd Przemysłu Pończosznego, 206) Zakłady Przemysłu Pończosznego im. J. Kurcia, 207) Spółdzielnia Pracy Konfekcyjno-Czapniczej im. 22 Lipca w Brześciu koło Sieradza, 208) Remieślnicza Spółdzielnia Pracy Tłaczni i Drewniarzy „Ośno” w Zdunowie, 209) Łódzka Hurtownia Sztuki i Porcelany, 210) Powiatowy Zarząd Łeczniczy, 211) Zespół Adwokacki nr 4, 212) Łódzkie Zakłady Przemysłu Guzikowo-Galaneryjnego, 213) Łódzka Fabryka Urządzeń Technicznych, 214) Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. J. Stalina, Zakład C. 215) Spółdzielnia Pracy im. M. Fomaliskiej, 216) Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. St. Okrzei, 217) Centralna Huta Przemysłu Papierniczego, Biuro Wojewódzkie, 218) Spółdzielnia Pracy „Kolor”, 219) Papiernicza Fabryka Papieru w Pabianicach, 220) Zduńskowolskie Zakłady Przemysłu Walmianego w Zduńsku, 221) Zakład Adwokacki w Łęczycy, 222) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 223) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 224) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 225) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 226) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 227) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 228) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 229) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 230) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 231) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 232) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 233) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 234) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 235) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 236) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 237) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 238) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 239) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 240) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 241) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 242) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 243) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 244) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 245) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 246) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 247) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 248) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 249) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 250) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 251) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 252) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 253) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 254) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 255) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 256) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 257) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 258) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 259) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 260) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 261) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 262) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 263) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 264) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 265) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 266) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 267) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 268) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 269) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 270) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 271) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 272) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 273) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 274) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 275) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 276) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 277) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 278) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 279) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 280) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 281) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 282) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 283) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 284) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 285) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 286) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 287) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 288) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 289) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 290) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 291) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 292) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 293) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 294) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 295) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 296) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 297) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 298) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 299) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 300) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 301) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 302) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 303) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 304) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 305) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 306) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 307) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 308) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 309) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 310) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 311) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 312) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 313) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 314) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 315) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 316) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 317) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 318) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 319) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 320) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 321) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 322) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 323) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 324) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 325) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 326) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 327) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 328) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 329) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 330) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 331) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 332) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 333) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 334) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 335) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 336) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 337) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 338) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 339) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 340) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 341) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 342) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 343) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 344) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 345) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 346) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 347) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 348) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 349) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 350) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 351) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 352) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 353) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 354) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 355) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 356) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 357) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 358) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 359) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 360) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 361) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 362) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 363) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 364) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 365) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 366) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 367) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 368) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 369) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 370) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 371) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 372) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 373) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 374) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 375) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 376) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 377) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 378) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 379) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 380) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 381) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 382) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 383) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 384) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 385) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 386) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 387) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 388) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 389) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 390) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 391) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 392) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 393) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 394) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 395) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 396) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 397) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 398) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 399) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 400) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 401) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 402) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 403) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 404) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 405) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 406) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 407) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 408) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 409) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 410) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 411) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 412) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 413) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 414) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 415) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 416) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 417) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 418) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 419) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 420) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 421) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 422) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 423) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 424) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 425) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 426) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 427) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 428) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 429) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 430) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 431) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 432) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 433) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 434) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 435) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 436) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 437) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 438) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 439) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 440) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 441) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 442) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 443) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 444) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 445) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 446) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 447) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 448) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 449) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 450) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 451) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 452) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 453) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 454) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 455) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 456) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 457) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 458) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 459) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 460) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 461) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 462) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 463) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 464) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 465) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 466) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 467) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 468) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 469) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 470) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 471) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 472) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 473) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 474) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 475) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 476) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 477) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 478) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 479) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 480) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 481) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 482) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 483) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 484) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 485) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 486) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 487) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 488) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 489) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 490) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 491) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 492) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 493) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 494) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 495) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 496) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 497) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 498) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 499) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 500) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 501) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 502) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 503) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 504) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 505) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 506) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 507) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 508) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 509) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 510) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 511) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 512) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 513) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 514) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 515) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 516) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 517) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 518) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 519) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 520) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 521) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 522) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 523) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 524) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 525) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 526) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 527) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 528) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 529) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 530) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 531) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 532) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 533) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 534) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 535) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 536) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 537) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 538) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 539) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 540) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 541) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 542) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 543) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 544) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 545) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 546) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 547) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 548) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 549) Zakład Przemysłu Walmianego w Łęczycy, 550) Zakład Przemysłu Walmian